

giới hạn thời gian xem truyền hình và chơi các thiết bị điện tử khác mà trong nhiều trường hợp chiếm nhiều thời gian trong cuộc sống của chúng. Thay vì thế chúng ta có thể cần phải chuyển hướng để cho thời gian của chúng tập trung trở lại vào các nỗ lực về phúc âm một cách hiệu quả hơn. Lúc đầu có thể có một chút chống đối, một số lời phàn nàn, nhưng giống như Sonya Carson, chúng ta cần phải hiểu và muốn tiếp tục với quyết định đó vì tương lai của con cái. Một ngày nào đó, con cái chúng ta sẽ hiểu và biết ơn việc chúng ta đã làm. Nếu chúng ta không làm được điều này, thì ai sẽ làm được?

Chúng ta đều có thể tự hỏi: con cái chúng ta có nhận được các nỗ lực thuộc linh, trí tuệ và sáng tạo tốt nhất của chúng ta không, hay là chúng chỉ nhận được thời gian và tài năng còn sót lại của chúng ta, sau khi chúng ta đã dâng hiến hết tất cả cho sự kêu gọi của Giáo Hội hoặc theo đuổi nghề nghiệp? Trong cuộc sống mai sau, tôi không biết là các danh hiệu như giám trợ hay chủ tịch Hội Phụ Nữ sẽ còn tồn tại không, nhưng tôi quả thật biết rằng các danh hiệu vợ chồng, cha mẹ, sẽ tiếp tục và được kính trọng trong những thế giới vô tận. Đó là lý do tại sao rất quan trọng để tôn vinh trách nhiệm làm cha mẹ ở nơi đây trên thế gian để chúng ta có thể chuẩn bị cho các trách nhiệm còn lớn lao hơn nhưng tương tự trong cuộc sống mai sau.

Là cha mẹ, chúng ta có thể tiến bước với sự bảo đảm rằng Thượng Đế sẽ không bao giờ bỏ mặc chúng ta một mình. Thượng Đế không bao giờ ban cho chúng ta một trách nhiệm mà không ban cho một sự giúp đỡ thiêng liêng—tôi có thể làm chứng về điều đó. Cầu xin cho chúng ta, trong vai trò thiêng liêng là cha mẹ, và cùng hợp tác với Thượng Đế, trở thành những người giảng dạy phúc âm chính và tấm gương cho con cái chúng ta, tôi cầu nguyện như vậy trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

GHÍ CHÚ

1. Xin xem Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

Bài của Anh Cả Jörg Klebingat
Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

Đến Gần Ngai của Thượng Đế với Sự Tin Tưởng

Bằng cách áp dụng Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô, các anh chị em cũng có thể bắt đầu gia tăng sự tin tưởng về phần thuộc linh ngày hôm nay nếu các anh chị em sẵn lòng lắng nghe và hành động theo.

Trên thang điểm từ 1 đến 10, các anh chị em sẽ đánh giá mức độ tin tưởng về phần thuộc linh của mình trước mặt Thượng Đế như thế nào? Các anh chị em có một lời chứng cá nhân mà các anh chị em có và hiện đang đóng góp với tư cách là một Thánh Hữu Ngày Sau đủ để được thừa hưởng cuộc sống vĩnh cửu không? Các anh chị em có thật sự tin rằng Cha Thiên Thượng hài lòng với các anh chị em không? Các anh chị em sẽ nghĩ như thế nào nếu các anh chị em có một cuộc phỏng vấn riêng với Đấng Cứu Rỗi trong một phút nữa? Tội lỗi, nỗi hối tiếc, và những thiếu sót có chế ngự những ý nghĩ về cách xem xét bản thân mình không, hay là các anh chị em sẽ chỉ có được một kinh nghiệm chờ đợi vui vẻ? Các anh chị em sẽ nhìn thẳng vào Ngài hay là tránh cái nhìn của Ngài? Các anh chị em sẽ do dự hay là tự tin đi tới Ngài?

Bất cứ khi nào kẻ nghịch thù không thể thuyết phục các thánh hữu

không hoàn hảo nhưng luôn cố gắng như các anh chị em từ bỏ niềm tin vào một Thượng Đế cá nhân và nhân từ, thì nó sử dụng một chiến dịch tà ác để làm cho các anh chị em càng xa Thượng Đế càng tốt. Kẻ nghịch thù biết rằng đức tin nơi Đấng Ky Tô—loại đức tin mà tiếp tục tạo ra lòng thương xót dịu dàng và thậm chí các phép lạ phi thường—liên kết với lòng tự tin cá nhân mà các anh chị em đang cố gắng để chọn điều đúng. Vì lý do đó, nó sẽ tìm cách ảnh hưởng đến tâm hồn của các anh chị em để lừa dối các anh chị em—lừa dối rằng Cha Thiên Thượng thất vọng về các anh chị em, rằng Sự Chuộc Tội là vượt quá tầm tay của các anh chị em, rằng không có lý do gì để cố gắng, rằng mọi người khác đều tốt hơn các anh chị em, rằng các anh chị em không xứng đáng, và một ngàn cách nói về cùng một đề tài tà ác như vậy.

Nếu cho phép những tiếng nói này làm xói mòn tâm hồn của mình,

thì các anh chị em không thể đến được gần ngai của Thượng Đế với niềm tin tưởng thực sự. Bất cứ điều gì các anh chị em làm, bất cứ điều gì các anh chị em cầu nguyện, dù bất cứ hy vọng nào ở một phép lạ mà các anh chị em có thể có, thì cũng sẽ luôn có những lúc thiếu tự tin, rồi dần dần hủy diệt đức tin của các anh chị em—không phải chỉ đức tin nơi Thượng Đế, mà còn sự tin tưởng nơi chính mình nữa. Việc sống theo phúc âm theo cách này là không thú vị, cũng như không lành mạnh. Trên hết, điều đó hoàn toàn không cần thiết! Quyết định để thay đổi thuộc vào chính các anh chị em, và chỉ một mình các anh chị em mà thôi.

Tôi muốn chia sẻ sáu đề nghị thiết thực, mà nếu tuân theo, sẽ xua tan những tiếng nói tà ác này và khôi phục lại cho các anh chị em loại bảo đảm bình an và sự tin tưởng về phần thuộc linh mà các anh chị em có thể có nếu muốn như vậy. Dù các anh chị em tự đánh giá mình ở mức độ nào trên thang điểm 1 đến 10 đó bằng cách áp dụng Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô hàng ngày.

2. *Chịu trách nhiệm về sự an lạc thể chất của mình.* Bản thể của các anh chị em gồm có thể xác và linh hồn (xin xem GLGU 88:15). Việc cho phần hồn ăn trong khi thờ ơ với phần xác, tức là một đền thờ, thường dẫn đến sự xung đột thuộc linh và làm giảm bớt lòng tự trọng. Nếu các anh chị em không khỏe mạnh về mặt thể chất, nếu cơ thể các anh chị em không cảm thấy thoải mái và có thể làm một điều gì về điều đó thì hãy làm đi! Anh Cả Russell M. Nelson dạy rằng chúng ta nên “xem thể xác của mình như là một đền thờ của riêng chúng ta” và rằng chúng ta nên “kiểm chế chế độ ăn uống và tập thể dục” (“We Are Children of God,” *Liahona*, tháng Giêng năm 1999, 103).

1. *Chịu trách nhiệm về sự an lạc thuộc linh của mình.* Hãy ngừng đổ lỗi cho người khác hoặc hoàn cảnh của các anh chị em, hãy ngừng biện minh, và ngừng bào chữa cho lý do tại sao các anh chị em có thể đã không hoàn toàn cố gắng để vâng lời. Hãy chấp nhận rằng các anh chị em “được tự do theo thể cách xác thật” và được “tự ý lựa chọn sự tự do và cuộc sống vĩnh cửu” (2 Nê Phi 2:27). Chúa biết rõ hoàn cảnh của các anh chị em, nhưng Ngài cũng biết rất rõ nếu các anh chị em hoàn toàn chọn không sống theo phúc âm một cách trọn vẹn. Nếu là trường hợp này, thì hãy trung thực đủ để thừa nhận điều đó, và cố gắng để được hoàn hảo trong phạm vi hoàn cảnh của các anh chị em.

Các anh chị em sẽ tự tin hơn về phần thuộc linh khi chịu trách nhiệm về sự

an lạc thuộc linh của mình bằng cách áp dụng Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô hàng ngày.

Chủ Tịch Boyd K. Packer đã dạy rằng “linh hồn và thể xác của chúng ta được kết hợp trong một cách mà thể xác của chúng ta sẽ trở thành một công cụ của tâm trí chúng ta và nền tảng của cá tính chúng ta” (“The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character,” [buổi họp đặc biệt fireside của Hệ Thống Giáo Dục của Giáo Hội, ngày

2 tháng Hai năm 2003], 2; speeches. byu.edu). Do đó, xin hãy sử dụng óc xét đoán đúng về thức ăn nào các anh chị em nên ăn và nhất là ăn bao nhiêu và thường xuyên tập thể dục là điều mà cơ thể của các anh chị em cần và xứng đáng nhận được. Nếu các anh chị em có cơ thể khỏe mạnh, thì từ ngày hôm nay hãy quyết định làm chủ cơ thể của mình và bắt đầu một chương trình tập thể dục thường xuyên, lâu dài, thích hợp với khả năng của các anh chị em, kết hợp với một chế độ ăn uống lành mạnh hơn.

Các anh chị em sẽ tự tin hơn về phần thuộc linh khi linh hồn của các anh chị em thật sự chịu trách nhiệm cho con người thiên nhiên của mình, với sự giúp đỡ của Đấng Cứu Rỗi.

3. *Chấp nhận việc tự nguyện và hết lòng vâng lời như là một phần của cuộc sống của mình.* Hãy thừa nhận rằng các anh chị em không thể yêu mến Thượng Đế mà không yêu mến các giáo lệnh của Ngài. Tiêu chuẩn của Đấng Cứu Rỗi rất rõ ràng và giản dị: “Nếu các ngươi yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta” (Giăng 14:15). Nếu chỉ tuân theo một số giáo lệnh thôi thì sẽ chỉ có một số phước lành mà thôi, và việc chọn một điều gì đó xấu thay vì một điều gì đó tồi

tệ hơn thì vẫn là chọn sai. Ta không thể xem một cuốn phim xấu và trông mong được cảm thấy đạo đức vì cuốn phim ta xem không đến mức tồi tệ lắm. Việc trung thành tuân theo một giáo lệnh không biện minh cho việc không tuân theo các giáo lệnh. Abraham Lincoln nói rất đúng: “Khi làm điều đúng, tôi cảm thấy khoan khoái, khi làm điều xấu, tôi cảm thấy khó chịu” (trong William H. Herndon and Jesse William Weik, *Herndon's Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 tập [1889], 3:439).

Ngoài ra, hãy làm những điều đúng vì những lý do đúng. Chúa là Đấng “đòi hỏi tấm lòng thành và tâm hồn đầy thiện chí” (GLGU 64:34), và là Đấng “có thể nhận thức những tư tưởng và những ý định trong lòng” (GLGU 33:1), Ngài biết tại sao các anh chị em đi nhà thờ—cho dù các anh chị em tham dự để thực sự thờ phượng hay là chỉ đến để cho có lệ thôi. Các anh chị em không thể hát trong ngày Chủ nhật, “Ôi Ba Bi Lôn, Ôi Ba Bi Lôn, [ta] chia tay người” và không lâu sau đó tìm kiếm hoặc chấp nhận nó (“Ye Elders of Israel,” *Hymns*, số 319). Hãy nhớ rằng sự tùy tiện trong các vấn đề thuộc linh không bao giờ là hạnh phúc cả. Hãy làm cho Giáo Hội và phúc âm phục hồi thành cuộc sống của các anh chị em chứ không phải chỉ là một phần của cuộc sống bên ngoài hoặc cuộc sống giao du của các anh chị em mà thôi. Việc chọn ai mà các anh chị em sẽ phục vụ bây giờ sẽ chỉ là lời nói bề ngoài—cho đến khi nào các anh chị em thực sự sống đúng theo như điều lựa chọn đó (xin xem Giô Suê 24:15). *Các anh chị em sẽ tự tin hơn về phần thuộc linh khi thực sự cố gắng, với những lý do đúng, để sống một cuộc sống thánh thiện, cho dù các anh chị em có thể không hoàn hảo!*

4. *Hãy hồi cải thực sự một cách hoàn toàn và nhanh chóng.* Vì Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô là rất thiết thực, các anh chị em nên luôn luôn áp dụng Sự Chuộc Tội này, vì các phước lành của Sự Chuộc Tội luôn có sẵn. Hãy chấp nhận Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô và sự hồi cải là những điều đáng được hoan

ghênh và áp dụng hàng ngày theo toa thuốc của Đấng Thầy Thuốc Vĩ Đại. Thiết lập một thái độ hồi cải liên tục, hạnh phúc, vui vẻ bằng cách làm cho những điều này thành lối sống do các anh chị em chọn. Khi làm như vậy, hãy coi chừng đừng để bị cám dỗ trong việc trì hoãn, và đừng kỳ vọng thế gian sẽ cổ vũ các anh chị em. Hãy tập trung vào Đấng Cứu Rỗi, quan tâm nhiều hơn đến điều Ngài nghĩ về các anh chị em, và để cho các kết quả theo sau. *Các anh chị em sẽ tự tin hơn về phần thuộc linh khi tự nguyện và vui vẻ hồi cải tội lỗi cả lớn lẫn nhỏ trong thời gian chúng xảy ra bằng cách áp dụng Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô.*

5. *Phải thực sự biết tha thứ.* “Ta, là Chúa, sẽ tha thứ cho ai mà ta muốn tha thứ, nhưng các người được đòi hỏi phải biết tha thứ tất cả mọi người.” (GLGU 64:10). Hãy luôn luôn tha thứ cho tất cả mọi người, tất cả mọi điều, hoặc ít nhất là cố gắng để làm như vậy, do đó cho phép sự tha thứ đến

với cuộc sống của các anh chị em. Đừng để bụng, đừng để cho mình dễ bị xúc phạm, hãy tha thứ và quên đi nhanh chóng, và đừng bao giờ nghĩ rằng các anh chị em được miễn khỏi giáo lệnh này. *Các anh chị em sẽ tự tin hơn về phần thuộc linh khi biết rằng Chúa biết là các anh chị em không có ác cảm đối với một người khác.*

6. *Chấp nhận những thử thách, thất bại, và “những điều bất ngờ” như là một phần của kinh nghiệm trên trần thế của mình.* Hãy nhớ rằng các anh chị em đang ở đây để được chứng tỏ và thử thách, “để xem [các anh chị em] sẽ làm theo tất cả những gì Chúa, Thượng Đế của [các anh chị em], sẽ truyền lệnh cho [các anh chị em] chẳng (Áp Ra Ham 3:25)—và tôi xin được thêm vào, “trong bất cứ hoàn cảnh nào.” Hàng triệu anh chị em khác đã hay đang được thử thách như vậy, thì tại sao các anh chị em sẽ được miễn khỏi chứ? Một số thử thách đến vì sự bất tuân hoặc thờ ơ của các anh chị em. Những thử thách khác đến vì sơ suất của người khác hoặc chỉ vì đây là một thế giới sa ngã. Khi các thử thách này đến, những người đi theo kẻ nghịch thù bắt đầu nói rằng các anh chị em đã làm điều sai trái, rằng đây là một hình phạt, một dấu hiệu cho thấy Cha Thiên Thượng không yêu thương các anh chị em nữa. Hãy làm ngơ điều đó! Thay vào đó, hãy cố gắng nở một nụ cười, nhìn lên trời và nói: “Chúa ơi, con hiểu. Con biết điều này là gì. Đây là lúc để chứng tỏ bản thân con.” Sau đó, cùng làm việc với Ngài để kiên trì chịu đựng đến cùng. Sự tin tưởng về phần thuộc linh gia tăng khi các anh chị em chấp nhận rằng “những thử thách và thống khổ thường được cho phép đến với [cuộc sống của các anh chị em] vì những điều đúng [các anh chị em] đang làm” (Glenn L. Pace, “Crying with the Saints” [Buổi họp đặc biệt devotional tại trường Brigham Young University, ngày 13 tháng Mười Hai năm 1987], 2; speeches.byu.edu).

Trong khi chủ tọa Phái Bộ Truyền Giáo Ukraina Kyiv, có lần tôi hỏi một trong số các chị truyền giáo trung tín nhất tại sao chị luôn luôn nghĩ xấu về

mình như vậy, tại sao chị luôn luôn khe khắt đối với bản thân mình về những điều nhỏ nhặt nhất. Câu trả lời của chị là một ví dụ điển hình về một người nào đó lắng nghe tiếng nói sai lạc khi chị đáp: “Để không một ai có thể chỉ trích tôi.”

Thưa các anh chị em, lời khuyên của tôi cho chị truyền giáo này cũng là lời khuyên của tôi cho các anh chị em: hãy thừa nhận và đối phó với những yếu kém của mình, nhưng đừng để cho những điều đó ngăn cản các anh chị em hành động, vì các anh chị em sẽ phải đối phó với một số yếu kém đó cho đến khi từ giã cuộc sống trên thế gian này. Bất kỳ hiện trạng của các anh chị em là gì đi nữa, thì chính vào lúc các anh chị em tự nguyện chọn để chân thành hối cải hàng ngày, vui vẻ bằng cách cố gắng để chỉ làm hết sức mình và làm con người tốt nhất, thì Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi luôn luôn bao bọc và đi theo các anh chị em bất cứ nơi nào các anh chị em đi. Khi sống theo cách này, các anh chị em có thể thực sự “luôn luôn được xá miễn các tội lỗi của mình” (Mô Si A 4:12) mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây và do đó *luôn luôn* được hoàn toàn trong sạch và được chấp nhận trước mặt Thượng Đế.

Các anh chị em có đặc ân, nếu các anh chị em muốn có điều đó, để nhận được chứng ngôn cho chính mình, trong ngày hôm nay hoặc sắp tới đây, rằng các anh chị em đang làm hài lòng Thượng Đế mặc dù những khuyết điểm của mình. Tôi làm chứng về một Đấng Cứu Rỗi nhân từ là Đấng kỳ vọng chúng ta phải sống theo các giáo lệnh. Tôi làm chứng về một Đấng Cứu Rỗi nhân từ đang nóng lòng để ban ân điển và lòng thương xót của Ngài. Tôi làm chứng về một Đấng Cứu Rỗi nhân từ là Đấng vui mừng khi chúng ta áp dụng Sự Chuộc Tội của Ngài hàng ngày với việc bảo đảm thâm lặng và hạnh phúc rằng chúng ta đang đi đúng hướng. Tôi làm chứng về một Đấng Cứu Rỗi nhân từ đang lo lắng về “sự tin tưởng của các anh chị em [để] trở nên mạnh mẽ trong sự hiện diện của Thượng Đế” (GLGU 121:45). Trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

Bài của Anh Cả Eduardo Gavarret
Thuộc Nhóm Túc Sở Thầy Bảy Mười

Chúa Đi Đâu Tôi Sẽ Theo Đó

Chúa mời gọi chúng ta bằng cách dùng các động từ khác nhau: “Hãy đến cùng ta”, “Hãy theo ta,” “Hãy đi cùng với ta.” Trong mỗi trường hợp, đó là một lời mời để hành động.

Và này, Chúa đã ban cho tất cả mọi quốc gia, với những người cùng chung một nước và chung một ngôn ngữ, được giảng dạy lời của Ngài.¹ Ngày hôm nay, một lần nữa câu thánh thư này đã được ứng nghiệm vì tôi đã được ban cho cơ hội để bày tỏ những cảm nghĩ của mình bằng tiếng mẹ đẻ.

Đó là năm 1975, lúc đó tôi đang phục vụ trong Phái Bộ Truyền Giáo Uruguay Paraguay với tư cách là một người truyền giáo trẻ tuổi. Trong tháng đầu tiên phục vụ truyền giáo, những người lãnh đạo khu bộ truyền giáo đã tổ chức một buổi sinh hoạt để cho thấy một nguyên tắc phúc âm. Mỗi người truyền giáo trong khu bộ đó được bịt mắt lại, và chúng tôi được cho biết rằng chúng tôi phải đi theo một con đường dẫn đến hội trường văn hóa. Chúng tôi phải đi theo tiếng nói của một người lãnh đạo đặc biệt, một tiếng nói mà chúng tôi đã nghe trước khi bắt đầu bước đi. Tuy nhiên, chúng tôi được báo trước rằng trong chuyến đi này, chúng tôi sẽ nghe một vài tiếng nói khác cố gắng làm cho chúng tôi hoang mang và đưa chúng tôi đi lạc ra khỏi con đường đó.

Sau một vài phút nghe tiếng động, tiếng nói chuyện, và—ở giữa tất cả những tiếng đó—thì có một tiếng nói: “Hãy đi theo tôi,” tôi cảm thấy tự tin khi đi theo tiếng nói đúng. Khi đến hội trường văn hóa của giáo đường, những người lãnh đạo đã yêu cầu chúng tôi cởi khăn bịt mắt ra. Lúc đó tôi nhận ra rằng có hai nhóm và tôi đang ở trong nhóm đi theo tiếng nói sai. Tôi tự nhủ: “Tiếng nói đó nghe rất giống như tiếng nói đúng.”

Kinh nghiệm đó của 39 năm trước đã có một ảnh hưởng lâu dài đối với tôi. Tôi đã tự nhủ: “Đừng bao giờ đi theo tiếng nói sai nữa.” Rồi tôi tự nhủ: “Chúa đi đâu tôi sẽ theo đó.”

Tôi muốn liên kết kinh nghiệm này với lời mời dịu dàng của Đấng Cứu Rỗi cho chúng ta:

“Ta là người chăn hiền lành, ta quen chiên ta. . . .

“Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta.”²

Lời mời gọi “đi theo Ngài” là lời mời gọi giản dị, trực tiếp và hùng hồn nhất mà chúng ta có thể nhận được. Lời mời này đến từ một tiếng nói rõ ràng không thể bị nhầm lẫn được.